

Bogár László: Szelfit posztol a Fészen

2016 augusztus 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A minap magam elé képzeltem Arany Jánost, aki éppen a címben jelzett mondatot olvassa.

Mivel Shakespeare-t is fordított, így nyilván érzékelné, hogy magyarított angol szavakról van szó, de hogy miféle világot írnak le, és miképp önthette el a magyar nyelvet ez a globális katyvasz, azt valószínűleg még nem is sejténé. Mint ahogyan mi sem, ha most elénk tennének egy, mondjuk, 2170-ből származó magyar mondatot. Feltéve persze, hogy hiszünk benne, hogy 2170-ben is lesz még világ és benne egy Magyarország nevű lokalitás. De nekünk most is érdemes, sőt talán szükséges is azonban eltöprengenünk, hogy miként keveredtünk ebbe a helyzetbe. Talán onnan érdemes elindulni, hogy az emberi civilizáció egyik döntő fontosságú szerveződési formája a hálózat.

Az első civilizációk birodalmi valójában települések, utak, kereskedelmi központok, katonai helyrészeg és számos más fontos társadalomkoordinációs alrendszer hálózatát jelentették.

A hálózat fogalma arra utal, hogy az emberi társadalmak, mint rendszerek, nem az egyes elemek véletlenszerű elrendezésére épülnek, hanem olyan normatív struktúrák szabályozzák azokat, amelyek az emberi létezés legmélyebb rétegeiben rejlő mintázatokat követik. Bár nagyon fontos volna, de nem könnyű felismerni és pontosan leírni ezeket. Annak ellenére sem, hogy bár itt vannak velünk és bennünk, de mint annyiszor, most sem látjuk a fától az erdőt.

Amikor az ember jobban szemügyre akar venni valamit, akkor alapvetően evidens módon, közelebb megy hozzá. Ha pedig annyira közel van, hogy mindenféle további közeledés már fizikailag lehetetlen, akkor veszi a nagyítót, a mikroszkópot vagy éppen a távcsövet, és azzal kémleli az eget. De néha éppen ennek az ellenkezője segíti a jobb megismerést. Vagyis, bármilyen paradoxon, de időnként akkor tudunk valamit jobban megérteni, ha eltávolodunk tőle.

Így egy olyan pontról tudunk rátekinteni, ahonnan olyan összefüggések is láthatóvá válnak majd számunkra, amelyeket a közelség nem felfed, hanem inkább elfed a szemünk elől.

Az internet, az emberi létezés első planetáris hálózata, hihetetlen esélyeket ad az emberiségnek arra, hogy olyan nézőpontból vegye szemügyre önmagát, amelyből sok olyan jellemzője is láthatóvá válik, ami egyébként örökre rejtve maradna előle.

Ma már világszerte legalább hárommilliárd ember használja az internetet napi rendszerességgel, ami évente csaknem százezermilliárd (tízmilliószor tízmillió) kattintást jelenhet.

Vajon el tudjuk-e képzelni, hogy valójában mi mindenről árulkodik ez a csillagászati mennyiségű végtelen áradat?

Vagy azt, hogy milyen elképesztő hatalmat tart a kezében, aki korlátlanul hozzáfér ehhez – az emberi létezés legmélyebb természetéről árulkodó összefüggéseket megmutatni képes – adathalmazhoz, és felismeri annak legbelső szerveződési elveit. Arról már nem is beszélve – vagy inkább nagyon is beszélve –, hogy a mindebből kiolvasható tudást hogyan és milyen mértékben tudja olyan befolyásolási technikák alkalmazására használni, amelyekkel úgy képes meghatározni gondolatainkat, döntéseinket, tetteinket, hogy nekünk közben sejtelmünk sincs minderről. Aki „láthatatlan” globális diktatúrát gyakorolhat szükségleteink felett, hisz tudatunk legrejtettebb tereiben is otthonosabban mozog, mint mi magunk.

Sőt, éppen erre építve, a Facebook segítségével létrehozta azt a végzetes illúzióra épülő globális kommunikációs teret, amely alighanem az emberi érintkezések történetének legdrámaibb, de feltehetőleg egyben legveszélyesebb és legpusztítóbb fejezete. Az engedelmes munka- és fogyasztóerő a végzetes illúzió áldozatává válik.

Ennek a gigantikus, rejtett manipulációs gépezetnek a működése nyomán ugyanis úgy érzi, hogy ha hétköznapi léte tökéletesen manipulált részleteit óránként „közhírré” teszi, akkor ezzel a létezés „fontos szereplőjévé” válik, egyúttal „jelentősége”, mi több, „jelentése” lesz életének. Holott valójában csak azt a mesterségesen „megkonstruált”, globális falvédőszövegekre emlékeztető közhelyszótárt „bőfögi vissza” ilyenkor is, amit a rendszer planetáris urai beletápláltak. De mindezzel semmihez sem hasonlítható szolgálatot tesz ennek a láthatatlan, sőt „nem-létező” szuperstruktúrának.

Mert kapcsolati hálójának és buzgó „lájkjainak” szerkezetéből egyrészt kirajzolódik az a sajátos mintázat, amely jelzi, hogy a létmanipuláció milyen mélyre hatolt, mennyire volt sikeres. Sőt, a világ urai az apró eltérésekből is pontosan ki tudják olvasni, hogy mire van még szükség ahhoz, hogy a világ „csináltsága” teljes és tökéletes

legyen.

Másrészt a „szelfi” intézményével sikeresen éri el ez a szuperstruktúra, hogy az emberek a legföltettebb, legintimebb zónákat is lelkesen, a kitérülködés eufóriájával abszolút önként nyissák meg a világ urai számára. Christopher Lash magyarul 1984-ben megjelent művében „önimádatársadalmaként” leírt emberiség ezzel önmaga segíti el? minden eddiginél, s?t minden eddig elképzeltél?nél mélyebb és teljesebb alávetését és kifosztását. Miközben évszázadokon keresztül költséges és veszélyes titkosszolgálati munkával kellett megszerezni az alávetettekr?l szóló információkat, a globális létkarakter ezt önként és ingyen szolgáltatja most. S?t, még arról is tudósítja urait, amir?l azoknak eddig talán sejtelve sem volt. George Orwell 1984 című sötét utópiáját messze meghaladó ellen?rzöttségünk ezzel valósággá vált. Ráadásul úgy, hogy látszólag szép, emberséges, demokratikus minden.

Aki tehát nap mint nap „szelfit posztol a Fészen”, ennek a diabolikus masinériának válik az újabb, pontosan illeszked? alkatrészévé.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló